

Txanogorritxo

Bazen behin familia osoak asko maite zuen neskatila bat. Baso ondoan zegoen herrixka batean bizi zen. Txanogorritxo deitzen zioten, amonak egindako txano gorria eramaten zuelako beti.

Egun batean, amak galleta batzuk eta ezti-pote bat amonari eramateko eskatu zion. Amona basoaren beste aldean bizi zen eta gaixo samar zegoen.

— Ez atera bidetik, eta joan zuzenean amonaren etxera —ohartarazi zion amak.

Txanogorritxok saskia hartu eta basoan barrena abiatu zen. Bidean, ordea, otso azkar batekin egin zuen topo. Nora zihoan galdetu zion. Neskatoak ez zekien ezezagunei bere planak kontatzeak arriskua ekar zezakeenik, eta amonarengana zihoala azaldu zion.

Otsoari ideia maltzur bat bururatu zitzaion. Amonaren etxeraino joan zen korrika. Iruzur eginez sartu, eta amona armairu batean giltzapetu zuen. Gero haren arropak jantzi eta ohean sartu zen, Txanogorritxoren zain.

Neskatila iritsi zenean, amona oso arraro ikusi zuen.

— Amona, zer begi handiak dituzun!

— Zu hobeto ikusteko dira, maitea —erantzun zuen mozorrotutako otsoak.

— Eta zer belarri handiak dituzun!

— Zu hobeto entzuteko dira.

— Eta zer aho handia duzun! —esan zuen Txanogorritxok, gero eta harrituago.

— Zu hobeto jateko! —oihukatu zuen otsoak, ohetik salto eginez.

Une hartan, basoan zebilen ehiztari batek neskatoaren oihuak entzun zituen. Amonaren etxera joan zen korrika. Gertatzen ari zena ikusita, otsoari aurre egin eta Txanogorritxo babestea lortu zuen. Ondoren, amona askatu zuen: armairuan zegoen, onik eta osorik.

Abentura haren ondoren, Txanogorritxok zuhur jokatzearen eta amaren aholkuak entzutearen garrantzia ikasi zuen. Ez zuen bere helmuga eta familiaren informazioa edonorekin partekatu behar. Oso eskertuta zegoen laguntzera etorritako ehiztariarekin.

Txanogorritxok, amonak eta ehiztariak galletak eta eztia elkarrekin jan zituzten. Arriskutik atera izana ospatu eta zuhurtziari buruz hitz egin zuten.

Horrela amaitzen da Txanogorritxoren istorioa. Gurasoen aholkuak entzutea, ezezagunen aurrean kontuz ibiltzea eta behar dugunean konfiantzazko heldu bati laguntza eskatzea gogorarazten digun ipuina. Neskatilak ez zuen inoiz ahaztu egun hartan ikasitakoa.